

Зростало якое на соняшнику
 зриватко, то так же було воно
 гордовите серед своїх братів. Як вичу
 дивилося та в небо хотіло.
 Зливалось, що як виросте - то потяг-
 нється в небо, прямо до сонечка.
 Одного разу насинка так таялася,
 так викидалася, що не помітила, як
 підлетіла пташечка та відтобила його.
 Пташечка летіла шукаючи собі поживу.
 Тож вона натрапила на зриватко.
 Летюче не втримало в дзьобі і випу-
 стило виліз. Зривало несподіє зриватко
 в тилку холодну землю.
 Заснувало, злякано зарилося у землю.
 Замурчилося в довгий сон, а коли
 прокинулося, то стало великою
 квіткою - соняшником. Потонуло
 до сонечка, зраділо.
 Мрії насинки справдилися.

Трилоги насинки.
 Мили були Сонях та Кукурудза. Мили вони
 паряд, дружищо та були довшими бусидами. Коли
 ранок, нам вставало сонечко та тіло зводило свого
 ранкову пісню, добрі сонці проливалися, вливалися
 холодною, прохорою россою і встали одні одного.
 Поважний Сонях нахилив голівонку до Кукурудзи,
 а Кукурудза привітно магла своїм моточками.
 Таке тили та добре спіжували відчувалося цім
 літчим. З трилоги осени Сонях і Кукурудза
 достигли, зевилися в них діточки-насинки.
 Одного разу підняв сильний буревій, все насинки
 розлетілося в різні сторони. А дві маленькі насинки
 потрапили до однієї лямки. Вони дуже потоварилиша-
 ли, як їхні батьки. Які їм зробили та
 незгоди не були страшні: коли йшов дощ або капітали
 зрає воронів, насинки ховалися глибоко в землю, а
 з приходом теплих морозів зірвали одні одного
 своїм теплом. Так друзі змогли пережити.
 Настала доброточувана весна. Насинки прокинулися,
 почали випускати зрані моточки, а згодом перетворилися
 на дорослих Соняха та Кукурудзу і також вітали
 як їхні батьки зранку.

